



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka, ve věci

žalobce: **LIRA Company s.r.o.**, IČ: 282 22 822
sídlem Jana Palacha 515, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 449/3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2024, č.j. JMK 39821/2024,
sp. zn. S-JMK 162520/2023 OÚSPŘ,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím ze dne 11. 3. 2024, č. j. JMK 39821/2024, sp. zn. S-JMK 162520/2023 OÚSPŘ (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobce a současně potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Dubňany, obecný stavební úřad (dále také „stavební úřad“ či „správní orgán prvního stupně“) ze dne 19. 9. 2023, č.j. MUDU/1749/23 (dále jen „rozhodnutí stavebního úřadu“), kterým byla zamítnuta žádost o vydání kolaudačního rozhodnutí (dále jen „žádost o vydání kolaudačního rozhodnutí“) pro stavbu „*Výrobní hala SOLIRA, nová odpadní jímka*“ na pozemcích parcelní číslo 3139/6 (ostatní plocha), 3139/19 (zastavěná plocha a nádvoří), 3139/59 (zastavěná plocha a nádvoří) v katastrálním území Dubňany (dále též „stavba“).

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí a rozhodnutí stavebního úřadu zrušil. Stavební úřad v Usnesení o provedení kolaudačního řízení ze dne 4. 5. 2023 č.j. MUDU/1749/23 vyzval žalobce, aby doplnil žádost o kolaudační rozhodnutí (dále jen „výzva“). Žalobce v dobré víře a legitimním očekávání investoval své prostředky, se stavebním úřadem spolupracoval, dokládal podklady.
3. Obsahem Prohlášení ke kolaudaci stavby ze dne 8. 9. 2023 (dále jen „Prohlášení ke kolaudaci“) je mj. projev vůle k prodloužení lhůty, který byl stavební úřad povinen zohlednit. Z časových důvodů nebylo možné vyhovět výzvě a předcházející prodloužení lhůty stavební úřad stanovil nepřiměřeně ve vztahu k povinnostem, které po žalobci žádal. Dále žalobce nepoučil, že bez vypořádání Prohlášení ke kolaudaci přistoupí k rozhodnutí a vynesl tak překvapivé a negativní rozhodnutí.
4. Pokud by stavební úřad byl vstřícný, správní řízení skončilo kladně. Zjištěné nedostatky nepředstavovaly hrozbu, kterou bylo nutné odvrátit rozhodnutím, jehož důsledkem má být zastavení podnikatelské činnosti žalobce. Je zde disproporce mezi obsahem správního spisu a materiálními důsledky výroku rozhodnutí stavebního úřadu. V odůvodnění jsou vytýkány toliko vady nepředstavující takové riziko, že by bylo nutné vynést výrok rozhodnutí bez dání prostoru na odstranění vytýkaných vad. Dále vytýká vady, jež jsou snadno odstranitelné (stavební úřad byl vyrozuměn, kdy odstraněny budou) a vady, jejichž splnění vázlo na součinnosti třetích stran.
5. Rozhodnutí stavebního úřadu je částečně nepřezkoumatelné. Není v něm uvedeno, jaké podklady chyběly a proč, tj. z jakého zákonného důvodu měl žalobce podklady doložit. Žalobce nemůže polemizovat s věcnou (ne)správností úvah stavebního úřadu, pokud nejsou v odůvodnění uvedeny. Závěr o nedoložených podkladech soud nemůže přezkoumat. Tímto a absencí reakce na Prohlášení ke kolaudaci je toto rozhodnutí v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.
6. Ani jednu z výše uvedených vad rozhodnutí stavebního úřadu žalovaný nekorigoval. Pouze uvedl, že žalobce měl mít všechny podklady již ke dni podání žádosti o kolaudační rozhodnutí shromážděny a dále poučil žalobce, že má-li všechny potřebné podklady, může podat žádost opětovně. S tím je žalobce obeznámen. Žalovaný měl přezkoumat zákonnost a věcnou správnost rozhodnutí stavebního úřadu v rozsahu odvolacích bodů. Jejich vypořádání nelze nahradit radou k dalšímu procesnímu postupu. Žalovaný nezohlednil námitky žalobce stran neposouzení obsahu Prohlášení ke kolaudaci jako žádosti o prodloužení lhůty stavebním úřadem, ani na ně nijak nereagoval. Dále se nezabýval tím, že stavební úřad žalobce nepoučil, že Prohlášení ke kolaudaci ponechá bez reakce a následně

vydal překvapivé meritorní rozhodnutí a že neuvedl, které podklady považuje za chybějící a z jakého důvodu. Také neposoudil skutečnost, že nebylo časově možno vyhovět výzvě a nebyly naplněny i základní zásady správního řízení. Ke lhůtě samotné nepřezkoumatelně uvedl, že ji považuje za přiměřenou. Z těchto důvodů je rovněž rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné, a tím nezákonné a mělo by být zrušeno.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
8. Žalobce neoprávněně užíval stavbu v rozporu s účelem užívání stavby. V protokolu z prohlídky stavby byl žalobce vyzván k podání žádosti o vydání kolaudačního rozhodnutí a jelikož tato nesplňovala podmínky pro vydání kolaudačního rozhodnutí, stavební úřad žalobce vyzval ke zjednání nápravy ve stanovené lhůtě. Tato byla na žádost žalobce prodloužena, ale ani v nově stanovené lhůtě nebyla sjednána náprava. Žalobce předložil Prohlášení ke kolaudaci, které bylo učiněno po uplynutí prodloužené lhůty. Žalobce měl mít všechny podklady k dispozici při podání žádosti o kolaudační rozhodnutí. Jen tak je možné prokázat dokončenost stavby a to, že její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost a životní prostředí. Předložení dokladů nevztahujících se k povolené změně užívání stavby je zcela irelevantní.
9. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že Prohlášení ke kolaudaci mělo být posouzeno jako žádost o prodloužení lhůty, obsahem tomu nic nenasvědčuje. Žádost měla být podána před uplynutím stanovené lhůty. Žalobce neaktivním přístupem neodstranil podstatné vady žádosti, které bránily v pokračování řízení.

IV. Posouzení věci soudem

10. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez nařízení ústního jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí stavebního úřadu včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
11. V nynějším řízení je předmětem sporu polemika žalobce se závěry stavebních orgánů stran nesplnění podmínek pro vydání kolaudačního rozhodnutí a procesní postup stavebních orgánů.
12. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce v podané žalobě uplatnil rovněž námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí stavebního úřadu a napadeného rozhodnutí, zabýval se krajský soud nejprve otázkou, zda jsou rozhodnutí způsobilá soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je totiž vadou natolik závažnou, k níž je krajský soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex offio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno.
13. K uvedené námitce zdejší soud na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem

a kdo byl rozhodnutím zavázán apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů soud posuzuje, zda se správní orgán v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.

14. Vychází-li krajský soud z výše uvedených závěrů, jakož i ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, pak je zřejmé, že rozhodnutí stavebního úřadu tyto základní obsahové náležitosti nepostrádá. Rozhodnutí stavebního úřadu netrpí vadou nepřezkoumatelnosti.
15. Soud dále posoudí nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Podle žalobce se žalovaný nevyjádřil k tomu, že stavební úřad nespecifikoval, jaké konkrétní důkazy měly být žalobcem předloženy.
16. Stavební úřad konkrétní podklady, které má žalobce doložit, uvedl ve výzvě, stejně jako ve výzvě odkázal na § 122 odst. 5 stavebního zákona (*Dojde-li stavební úřad k závěru, že žádost není úplná nebo nejsou splněny podmínky pro vydání kolaudačního souhlasu, rozhodne usnesením o provedení kolaudačního řízení*) a § 45 odst. 2 správního řádu (*Nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit*). Byť lze souhlasit s žalobcem, že odůvodnění není rozsáhlé, nemůže pouhý odkaz na zákonné ustanovení založit nezákonnost výzvy, jakož rozhodnutí stavebního úřadu či napadeného rozhodnutí. V rozhodnutí stavebního úřadu pak stačilo odkázat na výzvu, což stavební úřad udělal (viz str. 2 – *doklady byly definovány v usnesení o provedení kolaudačního řízení ze dne 4. 5. 2023*). Dále stavební úřad konstatoval, „že žádost o vydání kolaudačního rozhodnutí nelze řádně posoudit, a že uvedením stavby do trvalého provozu a jejím užíváním jsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem a zvláštními předpisy.“ Žalobce se tak mohl k tvrzení stavebního úřadu vyjádřit a soud jej může přezkoumat. Soud se tak neztotožňuje s námitkou žalobce, že rozhodnutí stavebního úřadu je v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.
17. Žalovaný ve svém rozhodnutí tuto skutečnost, tj., že doklady byly specifikovány ve výzvě, uvedl. Z tohoto důvodu se zdejší soud stran této námítky neztotožňuje se žalobcem, že by žalovaný závěry stavebního úřadu nekorigoval a že by v této části bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Soud souhlasí s tím, že měl mít žalobce všechny podklady již ke dni podání žádosti o kolaudační souhlas.
18. Krajský soud se však ztotožnil se žalobcem v tom, že žalovaný opomenul vypořádat jeho námitku stran toho, že měl stavební úřad Prohlášení ke kolaudaci považovat za žádost o prodloužení lhůty.
19. K tomuto soud považuje za důležité poukázat na to, že obecně platí, že rozhodnutí o odvolání je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodu, pokud odvolací orgán zcela opomenul vypořádat některou z námitek uplatněných v odvolání. O nepřezkoumatelnost však nejde tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irrelevantní (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31).
20. Žalobce namítal, že obsahem Prohlášení ke kolaudaci byla žádost o prodloužení lhůty. Žalovaný, přestože zkopíroval odvolání žalobce a tuto námitku v této části uvedl, se k dané

námítce nevyjádřil. V takovém případě by se tedy jednalo o nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, jestliže by se nejednalo o námitku pro posouzení věci irelevantní, jak je uvedeno výše.

21. V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že přestože je předmětné Prohlášení ke kolaudaci datováno ke dni 8. 9. 2023, odesláno bylo prostřednictvím datové schránky až dne 11. 9. 2023, přičemž stejný den bylo doručeno správnímu orgánu. Lhůta žalobci na základě usnesení ze dne 15. 8. 2023 č. j. MUDU/3477/23 končila dne 10. 9. 2023. Jelikož tak žalobce odeslal Prohlášení ke kolaudaci po lhůtě, je irelevantní, zda se jednalo či nejednalo o další žádost o prodloužení lhůty. Prodloužení lhůty podle § 39 odst. 2 správního řádu je totiž možné se účinně domáhat jen do okamžiku, kdy je reálně možné o žádosti o prodloužení rozhodnout ještě před uplynutím původně stanovené lhůty, neboť podáním žádosti o prodloužení lhůty se běh stanovené lhůty ex lege nestaví (viz rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 1. 2015, č. j. 17 A 52/2014-53). Námitka žalobce stran nepřezkoumatelnosti tak není důvodná, a proto krajský soud mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí.
22. Dne 1. 1. 2024 nabyl účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen „nový stavební zákon“). Podle § 334a nového stavebního zákona se pro účely odstavců 2 a 3 rozumí přechodným obdobím období 1. 1. 2024 do 30. 6. 2024. Podle odst. 3 tohoto ustanovení se v přechodném období postupuje podle dosavadních právních předpisů s výjimkou věcí týkajících se vyhrazených staveb uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu. Žalovaný tak správně postupoval podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, a dalších souvisejících předpisů, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „stavební zákon“).
23. Krajský soud zjistil ze správního spisu podstatný průběh správního řízení v této věci. Žalobce podal dne 20. 4. 2023 podal žádost o vydání kolaudačního rozhodnutí pro stavbu, na níž bylo vydáno společné povolení dne 12. 12. 2019 č. j. MUDU/3021/19, kterým byla povolena změna dokončené stavby spočívající ve stavebních úpravách a změně účelu užívání stavby z výrobní haly sloužící k obrábění kovů, lehké strojní kovovýrobě na výrobní halu čistících a pracích prostředků a kosmetiky. Společné povolení bylo vydáno na společnost SOLIRA Company s.r.o., která na základě notářského zápisu dne 19. 7. 2022 změnila zakladatelskou listinu společnosti stran obchodní firmy tak, že dosavadní obchodní firma společnosti se ruší a nahrazuje novou obchodní firmou společnosti BEOHEMIJA CS s.r.o.
24. Stavební úřad dospěl k závěru, že žádost není úplná a nejsou splněny podmínky pro vydání kolaudačního souhlasu, pročez usnesením podle § 122 odst. 5 stavebního zákona ze dne 4. 5. 2023 č. j. MUDU/1749/23, o provedení kolaudačního řízení. Současně stavebníka vyzval k předložení ve výzvě uvedených dokladů se stanovenou lhůtou do 15. 8. 2023. Dne 9. 5. 2023 bylo žalobci toto usnesení doručeno a dne 11. 8. 2023 požádal žalobce o prodloužení lhůty k doplnění dokladů bez stanovení konkrétní lhůty. Stavební úřad žádosti o prodloužení lhůty vyhověl usnesením ze dne 15. 8. 2023 č. j. MUDU/3477/23 a lhůtu prodloužil do 10. 9. 2023. Žalobce posléze dne 11. 9. 2023 pod č. j. MUDU/3892/23 doplnil Prohlášení ke kolaudaci, který obsahoval protokol o zkoušce č. 262/23 a 263/23.
25. Dne 19. 9. 2023 vydal stavební úřad rozhodnutí, jímž žádost o kolaudační rozhodnutí zamítl.
26. Podle § 122a odst. 1 stavebního zákona je účastníkem kolaudačního řízení *stavebník a vlastník stavby, není-li stavebníkem*. V nynějším řízení je stavebníkem žalobce a vlastníkem stavby společnost KPMZ Group s.r.o.

27. Podle § 119 stavebního zákona lze stavbu (takovou jako v nynějším řízení) *užívat pouze na základě kolaudačního souhlasu, nebo kolaudačního rozhodnutí. Stavebník zajistí, aby byly před započítím užívání stavby provedeny a vyhodnoceny zkoušky a měření předepsané zvláštními právními předpisy.*
28. Vzhledem k tomu, že pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány (§ 73 odst. 2 správního řádu), musí stavebník po dokončení stavby požádat o vydání kolaudačního souhlasu. Po podání žádosti postupuje stavební úřad podle § 122 stavebního zákona. O vydání kolaudačního souhlasu je stavebník povinen zažádat před jejím užíváním požádat.
29. Stavebník zajistí, aby byly před započítím užívání stavby provedeny a vyhodnoceny zkoušky a měření předepsané zvláštními právními předpisy (§ 119 odst. 1 stavebního zákona). Jak žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, stavebník ke kolaudaci doloží doklady, které prokazují dokončení stavby schopné samostatného užívání, dále že je stavba v souladu s povolením stavby a ověřenou dokumentací, se stanovisky či závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, byla-li vydána podle zvláštních právních předpisů, jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu a skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí, a zda byly před započítím užívání stavby provedeny a vyhodnoceny zkoušky a měření předepsané zvláštními právními předpisy.
30. Stavební úřad ve výzvě ve výroku č. II specifikoval dokumenty, jež je nutno předložit ke kolaudačnímu řízení a stanovil lhůtu do 15. 8. 2023. Shodně s žalovaným považuje soud lhůtu za přiměřenou a neztotožnil se tak se žalobcem o její nepřiměřenosti. Lhůta počala běžet již doručením výzvy, která nabyla právní moci dne 22. 5. 2023. Žalobce část podkladů doplnil a následně podal Žádost o prodloužení lhůty datovanou 9. 8. 2023 a stavebnímu úřadu doručenou dne 11. 8. 2023. Dne 15. 8. 2023 stavební úřad vyhověl žádosti žalobce o prodloužení lhůty, a stanovil lhůtu do 10. 9. 2023.
31. Žalovaný správně ve svém rozhodnutí uvedl, že stavebník/žalobce měl mít všechny dokumenty k dispozici v momentě podání žádosti o kolaudační souhlas. Jen tak je totiž možné prokázat dokončenost stavby, a že její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí.
32. Žalovaný dále správně podotkl, že pokud by tak stavebník učinil, a následně bylo zjištěno, jako v daném případě, že je nevyhovující např. vzduchotechnika, mohl na vlastní žádost požádat o zkušební provoz (§ 124 stavebního zákona), a mohl po vydání rozhodnutí o zkušebním provozu ověřit funkčnost a vlastnosti provedené stavby. Vyhodnocení výsledků zkušebního provozu stavebník připojí k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Tento postup lze aplikovat pouze před podáním žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Této možnosti žalobce nevyužil, požadované dokumenty nedoložil, proč stavební úřad neměl jinou možnost než žádost zamítnout.
33. Stavební úřad nebyl povinen poučit žalobce, že přistoupí k rozhodnutí o meritu věci, neboť považoval Prohlášení ke kolaudaci za podání nesouvisející se žádostí o prodloužení lhůty, a navíc bylo podáno po stanovené lhůtě. V usnesení o prodloužení lhůty byla lhůta stanovena jasně a žalobce tak mohl a měl předpokládat, že po tomto datu přistoupí k meritornímu rozhodnutí ve věci. Žalobce měl dostatečnou lhůtu pro doložení podkladů, popřípadě měl výslovně a včas zažádat o její prodloužení. Jelikož tak neučinil, stejně jako nedoložil

požadované dokumenty, není překvapením, že stavební úřad vydal pro žalobce negativní rozhodnutí.

34. Krajský soud nezjistil, že by stavební úřad nebyl vstřícný, jak žalobce namítá. Naopak soud spatřuje vstřícný přístup stavebního úřadu například v tom, že žalobci prodloužil lhůtu k doložení podkladů, či že se pracovnice stavebního úřadu e-mailovou komunikací dotazovala, v jakém stavu je žalobce se sháněním podkladů. Nelze se tak ztotožnit s námitkou žalobce o tom, že by vstřícnější přístup přispěl ke kladnému konci. Žalobce uvádí, že zjištěné nedostatky nepředstavovaly hrozbu, kterou bylo nutné odvrátit správním rozhodnutím, jehož důsledkem má být úplné zastavení podnikatelské činnosti žalobce. Podstatné ale je, že stavební úřad žádost o kolaudační rozhodnutí zamítl pro nesplnění zákonných podmínek a svůj závěr řádně zdůvodnil. Nelze tak posuzovat, zda nedostatky (ne)představují hrozbu.
35. S ohledem na uvedené se tak soud neztotožnil ani s námitkou, že je zde disproporce mezi obsahem správního spisu a materiálními důsledky výroku rozhodnutí stavebního úřadu. Nezáleží na tom, jaké riziko vady představují a zda jsou snadno odstranitelné a že odstranění vázlo na součinnosti třetích stran. Otázka odstranitelnosti nebyla pro řízení předmětná, neboť žalobce řádně nepožádal o další prodloužení lhůty, v níž by doložil požadované podklady, což pro zamítnutí žádosti postačí. Pokud žalobce tvrdí, že odstranění vázlo na součinnosti třetích stran (což také uvádí v Prohlášení ke kolaudaci), opětovně soud připomíná, že žalobce měl včas požádat o prodloužení lhůty.
36. Stavební orgány řádně informovaly žalobce o možnosti opětovně žádat o kolaudační souhlas, s čímž je žalobce dle jeho žalobních tvrzení seznámen. V nynějším případě tak může o kolaudační rozhodnutí požádat znovu.
37. Soud uzavírá, že se žalovaný i stavební úřad dostatečně a v souladu s právními předpisy vypořádali s námitkami žalobce. Napadené rozhodnutí neshledal soud nezákonným ani nepřezkoumatelným.

V. Závěr a náklady řízení

38. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
39. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. dubna 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu